

1 Ιουλίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙ-
ΔΗΣ, Δ/στές]ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟ-
ΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,*Εφεσείοντες-Καθ' ων η Αίτηση.*

v.

ΗΛΙΑ ΥΨΑΡΙΔΗ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ (Αρ. 1),

*Εφεσιβλήτων - Αιτητών.**(Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 1468, 1480).*

Πολιτική Δικονομία — Αίτηση για αναστολή — Εδράζεται στις δια-
τάξεις Δ.35 Θ.18 των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας — Δια-
κριτική ευχέρεια — Αναστολή χωρεί μόνο εφόσον συντρέχουν
"εξαιρετικές περιστάσεις" όπως ο όρος ερμηνεύθηκε στη σχετική
νομολογία.

5

Πολιτική Δικονομία Δ.48 Θ.1 — Η αίτηση για αναστολή πρέπει να
υποστηρίζεται με ένορκη δήλωση αν τα γεγονότα στα οποία βασι-
ζεται δεν καταφαίνονται στον φάκελλο της υπόθεσης — Η ενσω-
μάτωση γεγονότων στο κείμενο της αίτησης δεν τα εξισώνει με
μαρτυρία.

10

Λέξεις και Φράσεις — "Εξαιρετικές περιστάσεις".

Μαρτυρία — Τι αποτελεί μαρτυρία ενώπιον του Δικαστηρίου.

Οι πιο πάνω αναθεωρητικές εφέσεις καταχωρήθηκαν εναντίον
απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου με την οποία απο-
δέχτηκε τις προσφυγές των αιτητών Η. Υψαρίδη και Φ. Φαίδωνος
- Βαντέ εναντίον του διορισμού του ενδιαφερομένου μέρους Μ.
Ατταλίδη στη θέση του Πρέσβη με αποτέλεσμα την ακύρωση του
διορισμού.

15

Ο Γενικός Εισαγγελέας υπέβαλε αίτηση την 3/1/1992 για ανα-
στολή της ακυρωτικής απόφασης μέχρις αποπερατώσεως της έφε-
σης που ασκήθηκε κατά της εκδοθείσας απόφασης. Η αίτηση της
οποίας επιλήφθηκε ο Δικαστής που εξέδωσε την ακυρωτική από-
φαση απορρίφθηκε. Ο Γενικός Εισαγγελέας άσκησε έφεση ενα-
ντίον της ενδιάμεσης απόφασης και παράλληλα την 8/4/1993 υπέ-
βαλε αίτηση με κλήση ενώπιον του Εφετείου, με το ίδιο
αντικείμενο όπως και η έφεση, για την παροχή αναστολής μέχρι
την έκβαση της έφεσης. Το ενδιαφερόμενο μέρος Μ. Ατταλίδης

20

25

5 υπέβαλε επίσης την 9/4/1993 ενώπιον του Εφετείου αίτηση με κλήση για τον ίδιο σκοπό. Η έφεση εναντίον της ενδιάμεσης απόφασης, οι αιτήσεις με κλήση ενώπιον του Εφετείου και η έφεση κατά της ακυρωτικής απόφασης ωρίσθηκαν για ακρόαση την ίδια ημέρα. Ο Γενικός Εισαγγελέας προχώρησε με την αίτηση της 8/4/93 με την οποία ακούστηκε και η αίτηση του ενδιαφερομένου μέρους Μιχάλη Ατταλίδη ημερ. 9/4/1993.

10 Η αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα δεν εσυνοδοεύετο από ένορκη ομολογία. Τα γεγονότα στα οποία εβασίζετο εκτίθεντο στο κείμενο της αίτησης.

15 Οι εφεσίβλητοι εισηγήθηκαν ότι δεν υπάρχει το υπόβαθρο για την αναστολή της υπό έφεση ακυρωτικής απόφασης ενώ ο Γενικός Εισαγγελέας υπέβαλε ότι η μη καταχώρηση ένορκης δήλωσης αποτελούσε τυπικό θέμα και επίσης ότι το κενό επληρώνετο με την αναφορά που εγίνετο στην αίτησή τους στην ένορκη δήλωση που υποβλήθηκε προς υιοστήριξη της αίτησης της 3/1/1992.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε και τις δύο αιτήσεις και αποφάνθηκε ότι:

20 1. Με βάση τις πρόνοιες της Δ.48 θ.1 της Πολιτικής Δικονομίας η αίτηση πρέπει να υιοστηρίζεται με ένορκη ομολογία αν βασίζεται πάνω σε γεγονότα τα οποία δεν εμφανίζονται στα δικαστικά μητρώα ή πρακτικά. Η αρχή αυτή δεν αλλοιώνεται από το γεγονός ότι η αίτηση η οποία υποβάλλεται βάσει της Δ.35 θ.18 δεν είναι απαραίτητο να συνοδεύεται από ένορκη δήλωση (Δ.48 θ.8 και 9).

25 2. Στην προκειμένη περίπτωση η ενσωμάτωση των γεγονότων στο κείμενο της αίτησης του Γενικού Εισαγγελέα δεν τα εξισώνει με μαρτυρία. Η μαρτυρία συνίσταται από την προφορική και κατ' εξαίρεση (όπου ρητά επιτρέπεται) από γραπτή κατάθεση υπό μορφή ένορκης δήλωσης ενώπιον του Δικαστηρίου.

30 3. Η αίτηση της 8/4/1992 δεν στηρίζεται στην ένορκη ομολογία της 3/1/1992 και τα γεγονότα στα οποία αναφέρεται δεν προέρχονται από αυθεντική πηγή γνώσης αυτών.

35 4. Αναφορικά με την αίτηση του ενδιαφερομένου μέρους τα γεγονότα τα οποία εκτίθενται στην ένορκη ομολογία της αδελφής του δεν δικαιολογούν την παροχή του αιτήματος στο βαθμό και έκταση που αναφέρονται στις προσωπικές συνθήκες του ενώ στην έκταση που αναφέρεται στις λειτουργικές ανάγκες της υπηρεσίας κρίνεται απαραίδεκτη.

40 Κατά την ακρόαση της αίτησης για αναστολή, το αίτημα για ακύρωση του διορισμού του ενδιαφερομένου μέρους Λυκούργου στην προσφυγή του Η. Υψηρίδη εγκαταλείφθηκε και απορρίφθηκε όπως είχε χωρίτερα συμβεί με την προσφυγή του Φ. Φαίδωνος - Βαντέ.

Η ακρόαση των δύο εφέσεων επαναορίζεται στις 8/7/93.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Ορφανίδης ν. Δημοκρατίας 3 Α.Α.Δ. Απόφαση ημερ. 14/2/92·

Christoudias ν. Republic (1985) 3 C.L.R. 1615·

Ιερωννυμίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. Απόφαση ημερ. 27/6/91.

5

Αίτηση.

Αίτηση σε Αναθεωρητικές Εφέσεις για αναστολή της ακυρωτικής απόφασης μέχρι την αποπεράτωση της έφεσης που ασκήθηκε κατά της εκδοθείσας απόφασης με την οποία ακυρώθηκε ο διορισμός του ενδιαφερομένου μέ- 10
ρους στη θέση πρέσβη.

Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημο-
κρατίας, Α. Παπασάββας, Εισαγγελέας της Δημοκρα-
τίας και Τ. Πολυχρονίδου (δ/νις), Δικηγόρος της Δη- 15
μοκρατίας Α', για τους εφεσεύοντες στην Α.Ε. 1468.

Λ. Παπαφιλίππου και Α. Τιμόθη (κα), για τους εφεσί-
βλητους.

Κ. Βελάρης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Κ. Βελάρης, για τον εφεσεύοντα στην Α.Ε. 1480.

Λ. Παπαφιλίππου και Α. Τιμόθη (κα), για τους εφεσί- 20
βλητους.

Μ. Τριανταφυλλίδης Γενικός Εισαγγελέας της Δημο-
κρατίας, Α. Παπασάββας Εισαγγελέας της Δημοκρα-
τίας και Τ. Πολυχρονίδου (δ/νις), Δικηγόρος της Δη- 25
μοκρατίας Α', για την Κυπριακή Δημοκρατία (καθ' ων
η αίτηση στις Προσφυγές 738/89 και 797/89).

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα
δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πικής.

ΠΙΚΗΣ, Δ. : Οι Αναθεωρητικές Εφέσεις 1468 και 1480

- έχουν κοινό αντικείμενο την αμφισβήτηση της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου, βάσει της οποίας έγινε αποδεκτή η Προσφυγή Αρ. 738/89 του Ηλία Υψηλίδη και η Προσφυγή Αρ. 797/89 του Φαίδωνα Φαίδωνος-
- 5 Βαντέ, εναντίον του διορισμού του Μιχάλη Ατταλίδη, του ενδιαφερόμενου μέρους, στη θέση του Πρέσβη ως αποτέλεσμα, ο διορισμός του ακυρώθηκε. Η απόφαση του Δικαστηρίου εκδόθηκε στις 23/12/91.

- Την 3/1/1992, ο Γενικός Εισαγγελέας υπέβαλε εκ μέρους της Δημοκρατίας αίτηση για την αναστολή της ακυρωτικής απόφασης μέχρι την αποπεράτωση της έφεσης που ασκήθηκε κατά της εκδοθείσας απόφασης. Στο αίτημα ενέστησαν οι εφεσίβλητοι (οι επιτυγχόντες αιτητές). Μετά την ακρόαση της αίτησης, της οποίας επιλήφθηκε ο Δικαστής που εξέδωσε την ακυρωτική απόφαση, την 12/3/92, η απόφαση επιφυλάχθηκε. Αυτή εκδόθηκε στις 7/4/93. Το αίτημα για αναστολή απορρίφθηκε. Εναντίον της απόφασης ασκήθηκε έφεση. Παράλληλα υποβλήθηκε αίτηση με κλήση από το Γενικό Εισαγγελέα, ενώπιον του Εφετείου, με το
- 10 15 20 25
- ίδιο αντικείμενο όπως και η έφεση, για την παροχή αναστολής μέχρι την έκβαση της έφεσης. Η ακρόαση της έφεσης κατά της ενδιάμεσης απόφασης της 7/4/93, των επάλληλων αιτήσεων της 8ης και 9ης Απριλίου, 1993 και της έφεσης κατά της ακυρωτικής απόφασης, ορίστηκαν την ίδια ημέρα, στις 28/6/1993.

- Μετά τη διαπίστωση ότι η έφεση κατά της ουσίας της απόφασης δεν επιδόθηκε σ' ένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη, τον Γεώργιο Λυκούργο, η ακρόαση της κυρίως έφεσης αναβλήθηκε για τις 21/9/93 για να καταστεί δυνατή η
- 30 35
- κοινοποίησή της σ' αυτόν. Στη συνέχεια επιληφθήκαμε του ίδιου ουσιαστικά αιτήματος (αναστολή ακυρωτικής απόφασης) με παράλληλα δικονομικά μέτρα. Στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας του δικαστηρίου για τον έλεγχο των διαδικασιών που εγείρονται προς αποτροπή κατάχρησης των δικονομικών μέσων που παρέχονται [βλ. ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΕΣΗ 8894 ΤΗΣ 28/4/93], ζητήθηκε από το Γενικό Εισαγγελέα να καθορίσει ποιό από τα παράλληλα μέτρα που έλαβε θα προωθούσε. Ο Γενικός Ει-

σαγγελέας μας πληροφόρησε ότι θα προχωρούσε με την αίτηση της 8/4/93, οπότε αν ακούστηκε η αίτηση, καθώς και εκείνη του ενδιαφερόμενου μέρους Μιχάλη Ατταλίδη. Συγχρόνως δόθηκαν οδηγίες όπως η έφεση εναντίον της ενδιάμεσης απόφασης της 7/4/93 παραμείνει στο φάκελο και όπως μη προχωρήσει εκτός με άδεια του δικαστηρίου. Ο Γενικός Εισαγγελέας δήλωσε ότι θα εγκαταλειφθεί η έφεση αν η αίτηση της 8/4/93 απορριφθεί, εκτός αν κριθεί ότι η αίτηση είναι δικονομικά απαράδεκτη.

Οι αιτήσεις για αναστολή εδράζονται στις διατάξεις της Δ.35 θ.18 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που παρέχεται στο δικαστήριο στο πεδίο του διοικητικού δικαίου, αποτέλεσε το αντικείμενο της απόφασης της Ολομέλειας στην *Ορφανίδης ν. Δημοκρατίας* (Αρ. Υπ. 416/88 και 445/88, ημερομηνία έκδοσης της απόφασης 14/2/92). Αναστολή χωρεί μόνο εφόσον συντρέχουν "εξαιρετικές περιστάσεις", όπως ο όρος ερμηνεύθηκε στην *Ορφανίδης* και προηγούμενες αποφάσεις.

Ο Γενικός Εισαγγελέας επικαλέσθηκε δύο προηγούμενες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου για αναστολή, συγκεκριμένα τη *Christoudias ν. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1615 και *Ιερωνυμίδης ν. Δημοκρατίας* (ΥΠΟΘΕΣΗ 948/88, απόφαση δόθηκε στις 27/6/91 και θα δημοσιευθεί στους τόμους (1991) 4 Α.Α.Δ.), στις οποίες εγκρίθηκε αίτημα για αναστολή της ακύρωσης του διορισμού μελών της Διπλωματικής Υπηρεσίας τοποθετημένων στην Αυστραλία και Ρώμη, αντίστοιχα, μέχρι την αποπεράτωση της έφεσης. Όπως συνάγεται από το κείμενο των δύο αποφάσεων, η αναστολή εγκρίθηκε υπό το φως των προσωπικών περιστάσεων των αιτητών και των λειτουργικών αναγκών της Υπηρεσίας σε συσχέτισμό με την παροχή αποτελεσματικής θεραπείας σε περίπτωση επιτυχίας της έφεσης. Στην προκείμενη περίπτωση ελλείπει, όπως εισηγήθηκε ο δικηγόρος των εφεσιβλήτων (καθ' ων η αίτηση), το υπόβαθρο για την αναστολή της υπό έφεση ακυρωτικής απόφασης. Υπέβαλε ότι τα γεγονότα που υποστηρίζουν την αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα δε στοιχειοθετούνται

- με μαρτυρία (ένορκη δήλωση) και συνεπώς δεν μπορεί να αποτελέσουν τη βάση για την παροχή της αιτούμενης θεραπείας. Η αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα δε συνοδεύεται από ένορκη ομολογία. Τα γεγονότα στα οποία βασίζεται
- 5 εκτίθενται στο κείμενο της αίτησης. Αυτά αφορούν κυρίως τα λειτουργικά κενά και ατέλειες που θα προκύψουν στη διπλωματική εκπροσώπηση της Κύπρου στη σημαντική έδρα των Παρισίων αν δεν ανασταλεί η ακυρωτική απόφαση.
- 10 Ο Γενικός Εισαγγελέας απάντησε ότι η θέση των εφεσιβλήτων αναβιώνει μνήμες παρωχημένων εποχών τυπολατρείας. Διαφωνούμε. Η ένσταση δεν αναφέρεται στον τύπο της αίτησης αλλά στο θεμέλιο της αίτησης. Η προσαγωγή μαρτυρίας είναι το μέσο απόδειξης γεγονότων. Οι
- 15 πρόνοιες της Δ.48 θ.1 θεσμοποιούν τη θεμελιακή αυτή αρχή στο πλαίσιο της πολιτικής δικονομίας:

"If the application relies on any facts which do not appear in the court books or records, it shall be supported by affidavit."

- 20 Μετάφραση στα Ελληνικά : "Αν η αίτηση βασίζεται πάνω σε οποιαδήποτε γεγονότα τα οποία δεν εμφανίζονται στα δικαστικά μητρώα ή πρακτικά, θα πρέπει να υποστηρίζεται με ένορκη ομολογία."

- 25 Το γεγονός ότι αίτηση η οποία υποβάλλεται βάσει της Δ.35 θ.18 δεν είναι απαραίτητο να συνοδεύεται από ένορκη δήλωση (Δ.48 θ.8 και θ.9), δεν αλλοιώνει την αρχή που ενσωματώνεται στη Δ.48 θ.1. Εφόσον τα γεγονότα στα οποία βασίζεται η αίτηση δεν καταφαίνονται στο φάκελο της υπόθεσης, είναι απαραίτητη η θεμελίωσή τους με ένορκη
- 30 ομολογία. Στην προκείμενη περίπτωση τα γεγονότα στα οποία βασίζεται η αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα, δε θεμελιώνονται σε ένορκη δήλωση. Η ενσωμάτωσή τους στο κείμενο της αίτησης δεν τα εξισώνει με μαρτυρία. Η μαρτυρία συνίσταται από την προφορική και κατ' εξαίρεση
- 35 ση (όπου ρητά επιτρέπεται) από γραπτή κατάθεση η οποία

προσλαμβάνει τη μορφή ένορκης δήλωσης ενώπιον του δικαστηρίου.

Ο κ. Παπασάββας (εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα) υπέβαλε ότι το κενό πληρώνεται με την αναφορά που γίνεται στην αίτησή τους στην ένορκη δήλωση που υποβλήθηκε προς υποστήριξη της αίτησης της 3/1/92 ενώπιον του εκδικάσαντος την υπόθεση Δικαστή. Πρώτον η αίτησή της 8/4/92 δε στηρίζεται στην ένορκη ομολογία της 3/1/92, ούτε τα γεγονότα που επικαλούνται οι αιτητές ευρίσκουν έρεισμα σ' εκείνη τη δήλωση. Δεύτερο, εκείνη η ένορκη δήλωση κρίθηκε αόριστη διαπίστωση με την οποία τείνουμε να συμφωνήσουμε. Μαρτυρία η οποία αναφέρεται στην εκπροσώπηση της Κυπριακής Δημοκρατίας και τις λειτουργικές ανάγκες της διπλωματικής υπηρεσίας, πρέπει να προέρχεται από αυθεντική πηγή γνώσης των γεγονότων στα οποία αναφέρεται.

Κρίνουμε την αίτηση του Γενικού Εισαγγελέα ατεκμηρίωτη και την απορρίπτουμε.

Τα γεγονότα που στοιχειοθετούν την αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους και τα οποία εκτίθενται στην ένορκη ομολογία της αδελφής του, στο βαθμό και έκταση που αναφέρονται στις προσωπικές συνθήκες του αιτητή, δε δικαιολογούν την παροχή του αιτήματος· γι' αυτό διακρίνονται οι υποθέσεις στη *Christoudias* (ανωτέρω) και *Ιερωνυμίδης* (ανωτέρω)· ενώ στην έκταση που αναφέρεται στις λειτουργικές ανάγκες της υπηρεσίας κρίνεται απαράδεκτη. Έπεται η απόρριψη και της αίτησης του ενδιαφερόμενου μέρους.

Η ακρόαση κατά της ακυρωτικής απόφασης ορίστηκε για τις 21/9/93 για να καταστεί δυνατή η επίδοση της ειδοποίησης έφεσης στο ενδιαφερόμενο μέρος Γεώργιο Λυκούργο. Κατά την ακρόαση της αίτησης για αναστολή, το αίτημα για ακύρωση του διορισμού του στην Προσφυγή του Ηλία Υφαρίδη εγκαταλείφθηκε και απορρίφθηκε, όπως είχε νωρίτερα συμβεί με την προσφυγή του αιτητή

Φαίδωνα Φαίδωνος-Βαντέ. Επομένως έχουν αρθεί οι λόγοι οι οποίοι οδήγησαν στην αναβολή της εκδίκασης της έφεσης και του σοβαρού θέματος που εγείρει.

5 Ως εκ τούτου, επανορίζεται η ακρόαση των δύο εφέσεων στις 8/7/93, 3.30 μ.μ..

Η αίτηση απορρίπτεται.